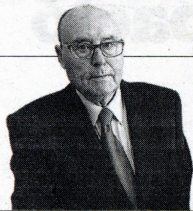

Prat de Comte: un poble que lluita per sobreviure

ANTON MONNER
Cronista de Gandesa

Crònica

Creixement demogràfic. El municipi més petit de les Terres de l'Ebre aconsegueix frenar el seu despoblament gràcies al turisme i la seua proximitat al Parc Natural dels Ports, i garantint els serveis mínims per als seus habitants

Aquesta vila se la coneix per Prat de Comte a partir del 1209 i se cita com Prati Committis a la seva carta de poblament del 1260. Entre el 1148 i el 1209 se la conegué per Prats de Tortosa. Va pertànyer a la comanda d'Orta (Horta de Sant Joan) en temps de Templers i Hospitalers. El seu terme, muntanyenc i pedregós, és una vall encaixada entre el Coll de Lluçenys per l'est, el Coll d'en Gra per l'oest, els Ports, amb el Pla de la Rafòia i el Montsacre pel sud, i el riu Canaletes i la Fontcalda pel nord. Vivien de la pagesia i la ramaderia que gairebé ha desaparegut.

És el poble més petit de la Terra Alta i paradoxalment augmenta en habitants. L'any 2001 en tenia 164 i el cens del darrer tancament arriba a 186. És un fet excepcional perquè la Terra Alta, en el seu conjunt comarcal, va a menys. Alguns factors ajuden a mantenir la població. El principal és l'afany de superació de la seva gent, que sense disposar de massa recursos naturals, de fa segles sempre han trobat factors innovadors. A principis del segle XVIII destil·laven aiguardent amb calderins de coure que ells recorden pel nom d'olles. Eren alambins que un cop destil·lat el vi, l'exportaven a Reus i d'allí feia cap a Amèrica. A la majoria de les cases encara es troben als seus baixos les trulloles on dipositaven l'alcohol. A la població en funcionaven uns trenta-cinc d'aquests calderins o olles. I anys més tard amb els mateixos alambins els feren servir per extreure l'essència de l'espígol; es necessitaven recollir garbes de tres-cents quilos de tiges florides per extreure un litre d'essència. I només fa setanta anys que la gent anava a recollir la carrotxa dels pins i de les alzines que es feien servir per a les adoberies de pell d'Igalada.

Del romaní que creixia arreu n'extreien la mel amb el treball de les abelles que la portaven a vendre a Xerta i a Tortosa, molts cops a canvi de taronges. Els abe-

Panoràmica del poble de Prat de Comte, a la Terra Alta. FOTO: JOAN REVILLAS

llers, que alternaven la pagesia i l'art de la mel, tots tenien la marca pròpia i l'any 1917 existien cinquanta famílies que s'hi dedicaven.

Com a anècdota queda que la marca de la propietat de cada família la realitzaven amb marcadors de ferro roents amb els quals imprimien les arnes i també com a fet curiós els reclinatoris de l'església. Fins fa uns anys encara extreien el ges de la pedra de calar on treballaven fins a deu operaris. Des sempre, els pratdecomtins, malgrat les escassetats, han tirat avant i han lluitat contra les moltes adversitats que els ha castigat; la fil·loxera que va matar les vinyes, les seques i les glaçades i les pandèmies del passat com el còlera.

El turisme és avui la seva font principal d'economia. La bellesa del seu paisatge envoltat de muntanyes, pics exòtics, barranquets amb tolls d'aigua que se'n diuen cadolles, boscos de pins als quatre punts cardinals que els pratdecomtins en diuen sapins, amb ca-

mins de ferradura als quatre punts cardinals que fan delícies als turistes caminadors. Ara mil·lorats per una bona carretera de Tortosa i a Orta i Vall-de-roures, que comunica el Delta amb els Ports. Aquesta via ha fet canviar el futur del poble.

L'augment d'habitants s'ha produït per diferents circumstàncies. Fa uns anys quan es quedaven sense escola per manca d'infants, van fer una crida oferint la possibilitat de portar famílies al poble que tinguessin fills. Va tenir èxit i van complir les expectatives. Posteriorment per la covid s'han establert 3 o 4 famílies atretes pel paisatge, la tranquil·litat i la manca d'aglomeracions. S'han comprat per nous arribats 2 o 3 cases que estaven deshabitades. I es pot viatjar amb transport d'autobús de Prat a Barcelona. S'han obert 2 cases rurals i se n'està construint una tercera de 16 places. L'Ajuntament ha habilitat un aparcament per a autocaravanes que està ple cada cap de setmana i des d'allí poden visi-

tar la Fontcalda, els Ports o la Via Verda. Això dona vida al poble; els turistes compren a la botiga, van als restaurants i deixen diners a la visita a l'Olla, als forns, als bars i a la sala d'exposició del pintor local Joan Lahosa.

Des de l'Ajuntament, el seu alcalde, Joanjo Malràs, treballa per continuar creixent. Ara demana que Tortosa fomenti la universitat pel que fa a medi ambient gràcies a la declaració de Reserva de la Biosfera, els Parcs Naturals dels Ports i el Delta de l'Ebre. Ell ja disposa a Prat d'una aula preparada per donar classes presencials on els alumnes puguin estudiar *in situ* la naturalesa. És una experiència que funciona a la universitat de Lleida en el món de l'esport.

Prat de Comte pensa, treballa i busca amb fermesa com millorar els serveis i l'economia per augmentar la població. Ens deixa astorats aquesta formidable passió d'estimar el poble, treballar i aconseguir realitats gràcies a la força de la seva gent.